Hukuk Bölümü 2007/540 E., 2008/139 K.

"İçtihat Metni"

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nün 7.7.2005 gün ve 2885 sayılı işlemi ile, 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 12. maddesinin 5. fıkrası uyarınca 6.411,75 YTL tutarında idari para cezası verilmiş ve bu husus, Zonguldak İl Özel İdaresi'nin 29.3.2006 gün ve 1034 sayılı işlemi ile davacıya bildirilmiştir.

Davacı vekili, idari para cezasına karşı adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

ZONGULDAK 2. SULH CEZA MAHKEMESİ; 11.5.2007 gün ve Değ. İşler E:2006/99, Değişik İş K:2007/41 sayı ile, başvuran vekilinin Mahkemelerine sunduğu 13.4.2006 havale tarihli dilekçesinde, Zonguldak İl Özel İdaresi'nin 29.3.2006 tarih ve 1034 sayılı yazısı ile, sevk irsaliyesiz ve kantar fişi olmadan kömür naklinden müvekkiline 6.411,75 YTL idari para cezası verildiğini, aynı iddia ile ilgili olarak daha öncede Zonguldak İl Özel İdaresi'nin 7.11.2005 tarih ve 50 sayılı yazısı ile müvekkiline 6.411,75 YTL idari para cezası verildiğini, bu idari para cezasının kaldırılması için Zonguldak İdare Mahkemesi'ne açmış oldukları davada Zonguldak İdare Mahkemesi'nin 22.3.2005 tarih ve 2005/118 E, 2005/278 K nolu kararı ile idari para cezası işleminin iptaline karar verildiğini, bu kararın davalı idare tarafından temyiz edildiğini, derdest konu ile ilgili olarak yeniden idari para cezası kararı verilmiş olmasının hukuka aykırı olduğunu, ayrıca müvekkilinin irsaliyeli ve faturalı kömür sevkettiğini, araca yüklenen kömür miktarı yönünden kömür satımı yapan şahsın sorumlu olduğunu, ayrıca 5177 sayılı Yasa ile değişik 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 12. maddesindeki düzenlemeye göre idari para cezası uygulanmasının koşullarının da oluşmadığını belirterek verilen idari para cezasının kaldırılmasına karar verilmesini talep ettiği, davalı taraftan başvuru konusu idari para cezasına ilişkin belgelerin tasdikli örneklerinin istendiği, başvuru konusu idari para cezasına ilişkin belgelerin incelenmesinden, başvurana 29.1.2004 tarihli tutanağa istinaden Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın 1.2.2006 tarihli yetki devrine ilişkin Olur yazısına dayanılarak Zonguldak İl Özel İdaresi'nin 29.3.2006 tarih ve 1034 sayılı yazısı ile, sevk irsaliyesiz ve kantar fişi olmadan kömür naklinden dolayı 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 5177 sayılı Kanun'un 6. maddesi ile değişik 12. maddesinin 5. fıkrası uyarınca kömürün tonunun ocak başı satış bedeli 85,00 YTL kabul edilerek el konulan 15,45 ton kömürün ocak başı satış bedelinin beş katı olan 6.411,75 YTL idari para cezası verildiği, daha öncede aynı tutanağa istinaden Zonguldak İl Özel İdaresi'nin 7.11.2005 tarih ve 50 sayılı yazısı ile başvurana 6.411,75 YTL idari para cezası verildiği ve başvuranın bu cezanın iptali için açtığı davada Zonguldak İdare Mahkemesi'nin 22.3.2005 tarih ve 2005/118 E, 2005/278 K nolu kararı ile dava konusu işlemin iptaline karar verildiğinin anlaşıldığı, Zonguldak İdare Mahkemesi'nin 22.3.2005 tarih ve 2005/118 E, 2005/278 K nolu kararına konu işlemin konusu ve tarafları aynı olduğundan davalı idare tarafından temyiz edilen bu kararın kesinleşmesinin Mahkemelerince bekletici sorun yapıldığı, Zonguldak İdare Mahkemesi'nin 22.3.2005 tarih ve 2005/118 E, 2005/278 K nolu kararı temyiz incelemesi sonucu Danıştay 8. Dairesi'nin 14.3.2007 tarih ve 2005/2815 E, 2007/1457 K sayılı kararı ile onanarak taraflarca karar düzeltme yoluna gidilmeyerek 30.4.2007 tarihinde kesinleştiği, idarenin hizmetlerini gereği gibi ve ivedilikle görebilmesi için, yaptırım uygulama yetkilerine gereksinimi olduğu, idarenin bu yetkilerle, kamu düzeni ve güvenliğini, kamu sağlığını, ulusal servetleri zamanında ve gereği gibi koruyabileceği, bu nedenle, idareye, geniş ve çeşitli yaptırımlar uygulama yetkisi tanındığı, idarî cezaların, idarî yaptırımların en önemlilerinden biri olduğu, idarî cezalar arasında yer alan para cezalarının da bu amaçla etkin ve yaygın bir biçimde uygulandığı, idarî para cezalarını diğer cezalardan ayıran en belirgin niteliğin, onların idarî makamlar tarafından kamu gücü kullanılarak verilmesi olduğu, Anayasa'da Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik bir hukuk devleti olduğu vurgulanırken, Devlet içinde tüm kamusal yaşam ve yönetimin yargı denetimine bağlı olmasının amaçlandığı, çünkü yargı denetiminin hukuk devletinin olmazsa olmaz koşulu olduğu, Anayasa'nın 125. maddesinin birinci fıkrasındaki "idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır" kuralıyla amaçlananın etkili bir yargısal denetim olduğu, bu kuralın, yönetimin kamu hukuku ya da özel hukuk alanına giren tüm eylem ve işlemlerini kapsadığı, tarihsel gelişimine paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayrımına gidildiği, kimi maddelerinde bu ayrıma ilişkin kuralların yer aldığı, Anayasa'nın 125. maddesinin birinci fıkrasında, "idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır"; 140. maddesinin birinci fıkrasında, "Hakimler ve savcılar adli ve idari yargı hakim ve savcıları olarak görev yaparlar"; 142. maddesinde, "Mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usulleri kanunla düzenlenir"; 155. maddesinin birinci fıkrasında da, "Danıştay, idari mahkemelerce verilen kanunun başka bir idari yargı merciine bırakmadığı karar ve hükümlerin son inceleme merciidir. Kanunla gösterilen belli davalara da ilk ve son derece mahkemesi olarak bakar" biçimindeki düzenlemelerin idari-adli yargı ayrılığının kurumsallaştığının kanıtı olduğu, bu düzenlemeler gereği idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay'ın yetkili kılındığı, belirtilen nedenlerle kural olarak, idarenin kamu gücü kullandığı ve kamu hukuku alanına giren işlem ve eylemlerinin idari yargı, özel hukuk alanına giren işlemlerinin de adli yargı denetimine tabi olacağı, Anayasa'nın yürütme bölümünde yer alan 125. maddesiyle, idarenin her türlü eylem ve işlemleri yargı denetimine bağlı tutulduktan sonra, maddenin diğer fıkralarının da idari yargı sisteminde geçerli olan ilkeleri belirlediği, başvuru konusu olan idari para cezasının, kamu gücünün kullanılmasıyla ilgili ve Yasada belirtilen kurallara uymayanlara idari bir yaptırımın uygulanması niteliğinde olduğundan, Anayasa'nın 2., 125., 155. ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddeleri uyarınca uyuşmazlığın çözümünde idari yargının yetkili olduğu, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu'nun 140. maddesi uyarınca idarenin verdiği idari para cezalarına sulh ceza mahkemelerinde itiraz edilebileceğine dair kanun hükümlerinin de Anayasa Mahkemesi tarafından aynı gerekçelerle iptal edildiği, zaten 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 1.6.2005 tarihinden önce 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 12. maddesi uyarınca verilen idari para cezalarına itirazlara idare mahkemelerinin baktığı, nitekim aynı konuda daha önce Zonguldak İl Özel İdaresi'nin 7.11.2005 tarih ve 50 sayılı yazısı ile başvurana verilen 6.411,75 YTL idari para cezasının iptali içinde İdare Mahkemesine başvurulduğu ve Zonguldak İdare Mahkemesi'nin 22.3.2005 tarih ve 2005/118 E, 2005/278 K nolu kararı ile bu işlemin iptaline karar verildiği, bu kararın temyiz incelemesi sonucu Danıştay 8. Dairesi'nin 14.3.2007 tarih ve 2005/2815 E, 2007/1457 K sayılı kararıyla onandığı, Danıştay 8. Dairesi'nin bu kararı görev noktasından bozmamış olması da 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 12. maddesi uyarınca verilen idari para cezalarına itirazlarda idari yargının görevli olduğunu gösterdiği, 18.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesi ile değişik 5326 sayılı Yasa'nın 3. maddesinden söz ederek, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesi ile değişik 5326 sayılı Yasa'nın 3. maddesi, Anayasa'nın 2., 125. ve 155. maddeleri ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesi hükümleri nazara alındığında başvuru konusu olan idari para cezasına itirazı inceleme görevinin idari yargıya ait olduğu kanısına varıldığı gerekçesiyle 5271 sayılı CMK nun 3,4,5. maddeleri uyarınca görevsizlik kararı vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır. (İdare Mahkemesinin dilekçe ret kararı üzerine yenilediği dilekçesinde davalı olarak Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nı göstermek suretiyle)

ANKARA 11. İDARE MAHKEMESİ; 31.10.2007 gün ve E:2007/1013 sayı ile, davacı vekili tarafından, Maden Kanunu uyarınca verilen idari para cezasının iptali istemiyle Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na karşı dava açıldığı, 31.3.2005 gün ve 25772 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde, "Bu Kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanır", 27. maddesinin 1. fıkrasında da "İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, Sulh Ceza Mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir" hükmüne yer verildiği, söz konusu hükmün Anayasa'ya aykırı olduğundan bahisle Anayasa Mahkemesi'ne yapılan başvurular üzerine, 3. maddede belirtilen kuralla diğer yasalardaki kabahatlere yollama yapılarak, yalnızca yaptırım türünden hareketle ve

idari yargının denetimine tabi tutulması gereken alanlar gözetilmeden, bunları da kapsayacak biçimde başvuru yolu, itiraz, bunlara ilişkin usul ve esasların değiştirilmesinin, Anayasa'nın 125. ve 155. maddelerine aykırı olduğundan bahisle Anayasa Mahkemesi'nin 1.3.2006 gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararı ile, 3. maddenin iptaline karar verildiği, söz konusu kararın 22.7.2006 tarihli Resmi Gazete'de yayımlandığı, ancak söz konusu kararda iptal edilen 3. maddenin doğuracağı hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edici nitelikte görüldüğünden, iptal hükmünün Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe gireceğine karar verildiği, Anayasa Mahkemesi'nin söz konusu kararı üzerine 19.12.2006 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5560 sayılı Çeşitli Kanunlarda Değişlik Yapılmasına İlişkin Kanun ile Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinin "Bu Kanunun idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanır" şeklinde değiştirildiği, 27. maddesine "İdari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddiaları bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görülür" hükmünün eklendiği, söz konusu değişiklik uyarınca, diğer kanunlarda idari yaptırıma ilişkin uyuşmazlıkta görevli yargı yerinin idari yargı olarak belirtilmesi halinde veya idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararlarında verilmiş olması halinde idari yaptırıma ilişkin uyuşmazlığın idari yargı merciinde çözümleneceği, aksi halde 5326 sayılı Kanun uyarınca sulh ceza mahkemesinin görevli bulunacağı, öte yandan, 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 13. maddesinin son fıkrasında Bakanlıkça verilen idari para cezalarının takip ve tahsil edilmek üzere ilgili Defterdarlığa bildirileceğinin belirtildiği, dosyanın incelenmesinden, nakliyat işiyle iştigal eden davacının, sevk irsaliyesiz ve kantar fişi olmadan kömür nakli yaptığı gerekçesiyle 3213 sayılı Maden Kanunu uyarınca 6.411,75 YTL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin tesis edilen işleme karşı Zonguldak 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nde açılan davada, bu Mahkemenin 11.5.2007 tarih ve E:2006/99, K:2007/41 sayılı kararıyla, davaya bakmakla idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle davayı görev yönünden reddi üzerine Mahkemelerinde davanın açıldığının anlaşıldığı, bu durumda, yukarıda yer alan hükümler çerçevesinde, 3213 sayılı Maden Kanunu'nda bu kanuna göre verilecek idari para cezasına yapılacak itirazlar için idari yargının görevli olduğuna ilişkin özel bir hüküm bulunmadığından ve idari para cezası ile birlikte aynı işlem kapsamında idari yargının görev alanına giren işlemlerin de tesis edilmediği anlaşıldığından, uyuşmazlığın anılan Kanun uyarınca adli yargının görev alanına girdiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle görevsizlik kararı vererek 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Erdoğan BUYURGAN, Ramazan TUNÇ, Habibe ÜNAL, O.Cem ERBÜK, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 5.5.2008 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME :Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum gözetildiğinde, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

İdare Mahkemesince anılan Yasanın 19. maddesinde öngörülen şekilde başvurulduğu ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ'un, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ayla SONGÖR ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun, davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 3213 sayılı Maden Kanunu gereğince verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

3213 sayılı Maden Kanunu'nun 1. maddesinde, Kanun'un amacı; madenlerin aranması, işletilmesi, üzerinde hak sahibi olunması ve terk edilmesi ile ilgili esas ve usullerin düzenlenmesi olarak belirlenmiş; 12. maddesinin birinci fıkrasında, üretilen maddenin sevk fişi ile sevkiyatının zorunlu olduğu, ikinci fıkrasında, tesislerden elde edilen ürünlerin sevk fişi kullanımı ve denetimi ile ilgili hususların yönetmelikle belirleneceği, üçüncü fıkrasında, ruhsat sahibi tarafından sevk fişi olmaksızın maden sevk edildiğinin mülkî idare amirliklerince tespit edilmesi halinde, söz konusu madenin ocak başı satış bedelinin üç katı tutarında idarî para cezası verileceği, dördüncü fıkrasında, denetim ve inceleme sonucunda, yaptığı üretim ve sevkiyatı bildirmediği tespit edilen ruhsat sahiplerine, ödenmesi gereken Devlet hakkına ilaveten bildirilmeyen miktar için hesaplanacak Devlet hakkının on katı tutarında idarî para cezası verileceği, beşinci fıkrasında ise; ruhsat veya işletme izni olmadan üretim faaliyetinde bulunulduğunun tespiti halinde, üretilen madene mülkî idare amirliklerince el konulacağı, bu kişilere, bu fıkra kapsamında üretilmiş olup el konulan ve el konulma imkânı ortadan kalkmış olan tüm madenin, ocak başı satış bedelinin beş katı tutarında idarî para cezası uygulanacağı, bu şekilde maden çıkartılması ve/veya sevk edilmesinin Devlet malına karşı işlenmiş fiil sayılacağı, bu fiili işleyenlerin adlî takibat yapılmak üzere ilgili makamlara bildirileceği, el konulan madenlerin, mülkî idare amirliklerince satılarak bedelinin özel idareye aktarılacağı belirtilmiştir.

Olayda, idari para cezasının kaldırılması istemiyle dava açılmış olup; 3213 sayılı Maden Kanunu'nda, bu cezaya karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

1.6.2005 tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nce, sözü edilen Kanun'un diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi sonucunda: diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak; Kabahatler Kanunu'nun 1., 2., 16. ve 19. maddelerinde belirtilen koşulları taşıması, 27. maddenin (1) numaralı bendinde belirtilen idari yaptırımlardan olması halinde, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin olanlarına karşı 1.6.2005 tarihinden sonra yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemelerinin genel görevli kılındığına ve bu nedenle doğan görev uyuşmazlıklarında adli yargı yerinin görevli bulunduğuna karar verilmiştir.

Daha sonra, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesi, Anayasa Mahkemesi'nin 1.3.2006 gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptal edilmiş ve gerekçeli kararı 22.7.2006 gün ve 26236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış ve iptal hükmünün, kararın Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş; yasama organı tarafından iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılmaması sürecinde, anılan madde hükmünün yürürlükte bulunduğu düşüncesiyle, aynı doğrultuda karar verilmeye devam edilmiş; yasama organı tarafından, Anayasa Mahkemesi'nce verilen altı aylık süre içinde iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılması halinde ise, işaret edilen yargı yerinin yeni düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren görevli olacağı belirtilmiştir.

Son olarak, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde

" (1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır." denilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterildiği durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 3213 sayılı Maden Kanunu'nda idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanunla değişik 3. maddesinde belirtildiği üzere, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı nedeniyle, görevli mahkemenin belirlenmesinde 5326 sayılı Yasa hükümleri dikkate alınacağından, idari para cezasına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanun'un 27. maddesinin (1) numaralı bendi uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile Sulh Ceza Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ: Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 11. İdare Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Zonguldak 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 11.5.2007 gün ve Değ. İşler E:2006/99, Değişik İş K:2007/41 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 5.5.2008 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.